

22-1-84

Η πλειοψηφία του 425 των εκλογών του 1981 και μαζί με αυτό και οι αγρότες πίστευαν ότι το ΠΑΣΟΚ θα ήταν ένα Κόμμα δημοκρατίας, Ισοπολιτείας και δικαιοσύνης και όχι Κίνημα ολοκληρωτικών αρχών, μετασχηματισμού της Ελληνικής Κοινωνίας και των ελευθέρων δημοκρατικών μας θεσμών.

Έπρεπε στην απόψη της εξαπατήσεως του θορυβώδους αυτού πολιτικού σχηματισμού, διότι με περίτεχνη φρασολογία έκρυβε το αληθινό ιδεολογικό του πρόσωπο. Φρόντιζε να εμφανίζεται στην Κοινή Γνώμη σαν ένα Κόμμα αλλαγής και όχι ανατροπής του ελευθέρου δημοκρατικού μας καθεστώτος.

Ο αγροτικός κόσμος της χώρας που στην πλειοψηφία του τάχθηκε στις τάξεις του ΠΑΣΟΚ υπήρξε στά δύο χρόνια οσσιαλισμού τό πρώτο και μεγάλο θύμα της Άλλαγής.

Στό διάστημα αυτό με τις αυξησεις των συντελεστών κόστους της παραγωγής κατά 40 - 100% χωρίς την αντίστοιχη αύξηση των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και από την άλλη η αύξηση του τιμαρίθμου, οι αγρότες έγιναν φτωχότεροι.

Η κάθετη όμως μείωση του αγροτικού εισοδήματος είναι τό λιγότερο κακό της αλλαγής. Τό μεγαλύτερο και κείριο κτύπημα είναι τό νέο σχέδιο «περί αγροτικών συνεταιρισμών» ή καλύτερα γιά νά άκριβολογούμε «περί κολλεκτιβοποίησης της γεωργίας και της κτηνοτροφίας».

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί νά μήν είχε πρόγραμμα των 100 ημερών όπως έλεγε, είχε όμως μελετήσει καλά και με ποιά μέσα θά προχωρούσε στό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της Ελληνικής Γεωργίας.

Έτσι στό πρώτο εξάμηνο μετά τις εκλογές ψήφισε τό γνω-

Του κ. Δ. Χατζηδημητρίου,
βουλευτού Ν.Δ., Προέδρου
του Τμήματος Αγροτών της Ν.Δ.

στό αντίσυνταγματικό και αντίαγροτικό νόμο «περί δήθεν εκδημοκρατισμού των γεωργικών Συνεταιρισμών».

Με τόν νόμο αυτό έληξε ύποχρεωτικά ή ήτεια των 7.500 διοικήσεων των συνεταιρισμών και των τριών βαθμών. Μετά την ψήφιση του νόμου αυτού άκολούθησαν εκλογές. Η Αριστερά ένωμένη, με την άσκηση βίας νοθείας και τρομοκρατίας πετυχε νά κερδίσει τις εκλογές, έλέγχει δέ από τότε σχεδόν άπόλυτα τό Γεωργικό Συνεταιριστικό Κίνημα. Έτσι:

Με τόν έλεγχο πού έχει και στόν αγροτικό συνδικαλισμό, εξασφάλισε τις προϋποθέσεις γιά νά προχωρήσει άνεμπόδιστα στην ψήφιση του νέου νόμου περί αγροτικών συνεταιρισμών. Με τόν νόμο αυτό πραγματοποιεί τό πρώτο θήμα του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της Ελληνικής Οικονομίας.

ΤΑ 4 ΣΧΕΔΙΑ

Τό σχέδιο αυτό είναι τό τέταρτο και φαίνεται ότι είναι και τό όριστικό. Τό πρώτο είχε διατυπωθεί τόν Μάρτιο του 1982 και τμήματα του κειμένου είχαν δημοσιευθεί σε μερικές φιλοκυβερνητικές έφημερίδες γιά νά έπισημανθούν οι τυχόν αντιδράσεις των ένδιαφερομένων. Πράγματι οι αντιδράσεις αυτές διατυπώθηκαν από διάφορα κομματικά όργανα της Αριστεράς Κυβερνήσεως, πού άνάγκασαν τόν Μαρξιστή ύπουργό Γεωργίας, νά προχωρήσει στην σύνταξη νέου σχεδίου, με τό όποιο επέφερε στό πρώτο μερικές μόνο φραστικές αλλαγές, χωρίς νά μεταβάλει την ούσία και την έννοια των βασικών άρθρων. Και τό δεύτερο όμως σχέδιο είχε την ίδια τύχη γιά νά γίνει ένα τρίτο, τόν Μάιο του 1983 γιά νά φθάσουμε στό τελευταίο πριν από τρεις μήνες.

Τό τέταρτο αυτό σχέδιο εμφανίζεται με μία περίτεχνη φρασολογία νέο, αλλά στην πραγματικότητα, ή φιλοσοφία του, είναι ή ίδια με τό πρώτο.

Στό όριστικό αυτό κείμενο προστίθενται στις έπίμαχες διατάξεις των άρθρων 12, 18 και 20, με τις όποιες εισάγεται τό σύστημα της κολλεκτιβοποίησης στόν γεωργικό τομέα, δύο μονάχα παραπλανητικές λέξεις, «έθελοντικό» και «μπορεί». Οι δύο αυτές λέξεις κρύβουν μία μεγάλη ύποκρισία και άποτελούν παγίδα γιά τούς άφελείς.

Τόν Αύγουστο 1983 ό ύπουργός Γεωργίας έστειλε τό νέο - σχέδιο στην ΠΑΣΕΓΕΣ με την έντολή νά διαβιθασθεί στις Ένώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών προκειμένου νά τό μελετήσουν και νά κάνουν τις τυχόν παρατηρήσεις τους.

Από όλες τις Ένώσεις μονάχα 35 άπάντησαν και από αυτές οι 30 με τις παρατηρήσεις πού δατύπωσαν άλλαζε όλόκληρη ή φιλοσοφία του σχεδίου νόμου.

Από τούς 264 αντίπροσώπους και προέδρους πού παρέστησαν μίλησαν 95. Από αυτούς οι 85 όμιλητές διαφόρων πολιτικών άποχρώσεων έκαναν διάτρητες όλες τις διατάξεις κυρίως όμως τά άρθρα 12, 18 και 20 με τά όποια εισάγεται ή κολλεκτιβοποίηση στόν αγροτικό τομέα.

Έτέοια ήταν ή αγανάκτηση και ή σύγχυση πού έπεκράτησε στις δύο αυτές ήμέρες της συζητήσεως πού ό πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ με διάφορα τεχνάσματα και έκμεταλλευόμενες την κόπωση των αντίπροσώπων δέν τόλμησε νά προχωρήσει στην μυστική ψηφοφορία όπως προβλεπόταν από την ήμερήσια διάταξη, αλλά ζήτησε νά έκδοθεί ψήφισμα, πού έθετε ως όρο άποδοχής την υιοθέτηση από την Κυβέρνηση όλων των βασικών παρατηρήσεων των όμιλητών.

Η άποδοχή όμως των παρατηρήσεων θά σήμαινε άνατροπή της φιλοσοφίας του σχεδίου νόμου δηλαδή την διαγραφή των τριών έπιμάχων άρθρων 12, 18 και 20.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΣ

Τό «νέο» - τέταρτο στην σειρά - νομοσχέδιο έχει την σφραγίδα του ολοκληρωτισμού. Διότι:

1) Είναι αντίσυνταγματικό διότι κατά παράβαση των άρθρων 4 και 5 του Συντάγματος φαλκιδεύονται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα της Έλεύθερης έκφράσεως και βουλήσεως των μελών Έταίρων.

Με τό άρθρο 12 του Συντάγματος ή Πολιτεία έχει μέν την έποπτεία στό γεωργικό Συνεταιριστικό Κίνημα οι συνεταιρισμοί όμως αυτοδιοικούνται. Αυτό τό βασικό δικαίωμα της αυτοδιοικήσεως περιορίζεται σε βαθμό τέτοιο ώστε οι συνεταιρισμοί νά διοικούνται από τις Κρατικές Υπηρεσίες.

2) Είναι αντιδημοκρατικό και άνελεύθερο, διότι ό συνεταιρισμός, από μία έλεύθερη Ένωση προσώπων πού ήταν μέχρι σήμερα, μετασχηματίζεται σε άναγκαστική. Οι πολλές δέ έξουσιοδοτήσεις πού προβλέπονται από τις διάφορες διατάξεις δίδουν τό δικαίωμα στην Έκτελεστική Έξουσία, δηλαδή στό έκάστοτε ύπουργό Γεωργίας νά προσδιορίζει τούς όρισμούς του Καταστατικού αλλά και αυτήν άκόμα την μορφή των άποφάσεων της Γενικής Συνελεύσεως των μελών - συνεταιριών. Μ' άλλα λόγια τό έλεύθερο, δημοκρατικό γεωργικό συνεταιριστικό κίνημα αλλάζει την πιό βασική του δομή. Γίνεται όργανο και μηχανισμός όχι των συμφερόντων των μελών του αλλά του Κόμματος. Οι αγρότες μέλη του συνεταιρισμού μετασχηματίζονται από έλεύθεροι πολίτες σε χειροκροτητές της έξουσίας.

3) Επιβάλλει την συγχώνευση των 155 Ένώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (δευτεροβάθμιες όργανώσεις) εις τρόπον ώστε, σε κάθε συνεταιρισμό νά υπάρχει μία τέτοια Ένωση. Αυτή όμως ή μεταβολή θά προκαλέσει σύγχυση και χάος στις συνεταιριστικές αυτές όργανώσεις γιατί οι 1.500 βιομηχανικές τους εγκαταστάσεις, άξίας δεκάδων δισεκατομμυρίων δραχμών είναι μοιραίο, νά πληρώσουν τά σπασμένα αυτού του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού.

4) Αφαιρεί άρμοδιότητες από τούς πρωτοβάθμιους και δευτεροβάθμιους (Ένώσεις) συνεταιρισμούς στην διακίνηση και έμπορία των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και **ιδρύει νέες Κεντρικές Κλαδικές κατά προϊόν Ένώσεις καθώς και τόν Συνεταιριστικό Όργανισμό διακίνησης Έσωτερικής Αγροτικής Πραγόντων.**

Με τούς νέους αυτούς συνεταιριστικούς όργανισμούς δημιουργείται ένα γραφειοκρατικό, πολυδάπανο άργοκίνητο αγκυρωτικό σύστημα, του όποιου οι ύψηλοι μισθοί των ανθρώπων του κόμματος, πού θά τό πλαισιώνουν, θά έπιβαρύνουν σε

τελευταία άνάλυση τό κόστος των αγροτικών προϊόντων. Προπαθεί δηλαδή ή Αριστερά νά μειώσει τόν αριθμό των μεσαζόντων και προσθέτει νέους πολύ πιό σκληρούς, πολύ πιό δαπανηρούς, όπως είναι οι πιό πάνω νέσι φορείς.

5) Χωρίζει τούς αγρότες, γιά πρώτη φορά σε «τακτικά» και «ειδικά» μέλη δηλαδή σε πατριικούς και πληβείους. Έτσι τά τακτικά μέλη έχουν δικαιώματα και ύποχρεώσεις, τά ειδικά έχουν μόνο ύποχρεώσεις, δέν έχουν δικαιώματα και κυρίως δέν μπορούν ούτε νά εκλεγούν ούτε νά εκλέγονται στα διάφορα όργανα του συνεταιρισμού.

6) Η εισοδος στό συνεταιρισμό από έθελοντική γίνεται άναγκαστική, διότι τό όλο πνεύμα των διατάξεων του νόμου, αλλά και οι μηχανισμοί πού έχει στα χέρια της ή Κυβέρνηση και τό Κόμμα καθιστούν την συμμετοχή ύποχρεωτική.

Η παραμονή στό συνεταιρισμό είναι ύποχρεωτική γιά 5 χρόνια αλλά τό Καταστατικό μπορεί νά όρίζει και γιά 10 και 20 χρόνια. Από τή στιγμή πού τά μέλη θά ύποχρεωθούν νά παραχωρήσουν κατά χρήση τά κινητά και άκίνητα περιουσιακά τους στοιχεία στό συνεταιρισμό και στα άκίνητα αυτά θά έγγραφούν ύποθήκες γιά τά δάνεια καλλιέργειας κλπ τό δικαίωμα έξόδου από τόν συνεταιρισμό σχεδόν υπενέχεται.

51

7) Αύξάνει την συνεταιριστική μερίδα από 5.000 σε 30.000 τουλάχιστον. Τό Καταστατικό όμως μπορεί να όριζει και μεγαλύτερα τό ύψος της.

Με τά λοιπά 69 άρθρα του σχεδίου πλόν των πιό πάνω ρυθμίσεων καταργείται ό 921/79 νόμος.

Έτσι τό νέο σχέδιο νόμου είναι αντίσυνταγματικό, άνελεύθερο και αντίαγοτικό.

Τώρα προχωρούμε στην άνάλυση των βασικών άρθρων 12, 18, 20 μέ τά όποια ή άγροτική Οικονομία όδηγείται στην κολλεκτιβοποίηση.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μέ τό άρθρο 12 επιβάλλεται α) ή ύποχρεωτική παραμονή στό συνεταιρισμό τουλάχιστον 5 χρόνια, τό καταστατικό όμως μπορεί να προβλέπει μεγαλύτερο χρόνο β) επιβάλλεται μέ την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού για πρώτη φορά προσωπική εργασία των μελών στον συνεταιρισμό.

Στό σημείο αυτό ό συντάκτης άναφέρει ότι ή εργασία αυτή θά παρέχεται όθθεν έθελοντικά κάθε άλλο όμως παρά έθελοντική είναι. Γιατί άν ή παροχή εργασίας ήταν έθελοντική τότε γιατί χρειάζεται να υποβάλλει ό συνεταιρισός - μέλος προσφυγή στην Γενική Συνέλευση όταν έχει λόγους να μην εργασθεί; Η λέξη «έθελοντικά» πού προστέθηκε στό τέταρτο αυτό σχέδιο, κρύβει πολλή ύποκρισία και άποσκοπει να παραπλανήσει τούς άφελεις. Στην συνέχεια αυτής της παραγράφου, άναφέρεται ότι ή ύποβολή της προσφυγής δέν άναστέλλει την εκτέλεση της εργασίας.

Έδώ ύπάρχει όχι μόνο φαρισαισμός, αλλά και έμπαιγμός του άγρότη. Όπως είναι γνωστόν ή τακτική Γενική Συνέλευση συνέρχεται τρείς φορές τον χρόνο. Οι έκτακτες Γεν. Συνελεύσεις ή δέν πραγματοποιούνται ποτέ ή πάντως σπανιότατα. Και έρωτάται: άν ή εργασία όρίσθηκε να εκτελεσθεί από τό μέλος τον μήνα Νοέμβριο, ή Δεκέμβριο και ή Γενική Συνέλευση θά συνέλθει τον Ιανουάριο ή Φεβρουάριο, ποιά έννοια θά έχει ή ύποβολή της προσφυγής άφου δέν άναστέλλεται ή εκτέλεση της εργασίας; Αποτελεί ή δέν αποτελεί αυτή ή διάταξη έμπαιγμό και κοροϊδία.

Άλλά δέν είναι αυτή ή πρώτη και ή μόνη κοροϊδία σε θάρος των άγροτών από την Άριστερή Κυβέρνηση. Δυό χρόνια στην ένουσία τό ΠΑΣΟΚ οι Έλληνες άγρότες ύπήρξαν τά πρώτα θύματα της άλλαγής. Όλες οι προεκλογικές ύποσχέσεις, για μειώσεις των συντελεστών κόστους της παραγωγής. Τά συμβόλαια τιμής ό καθορισμός των τιμών μέ βάση τό κόστος σόν τό λογικό κέρδος του παραγωγού πετάχθηκαν στον κάλαθο των άχρήστων του Κινήματος.

Η Άριστερή Κυβέρνηση έπαθε μετά τις εκλογές όλική άμνησία. Φροντίζει να μη θυμάται τίποτα.

ΚΡΑΤΟΣ - ΑΦΕΝΤΗΣ

Έκείνο όμως πού έξοργίζει τούς γεωργούς είναι ότι στην ίδια παράγραφο στην συνέχεια ύπάρχει ή φράση «Μέ προεδρικά διατάγματα μπορούν να όρίζονται τά πλαίσια για τούς όρισμούς του Καταστατικού και τις άποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως»

Μέ την διάταξη αυτή ό Ύπουργός Γεωργίας μπορεί να εκδίξει προεδρικά διατάγματα για να κανονίζει αυτός τί πρέπει να περιέχουν τά Καταστατικά αλλά - και τό χειρότερο - ποιά μορφή θά παίρνουν οι άποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως. Έδώ έχουμε ώμή, θάναυση της παρέμβαση της Κυβερνήσεως σε θέματα ένσωτερικής διοικήσεως του συνεταιρισμού. Μέ την διάταξη αυτή ή Γενική Συνέλευση δέν είναι έλεύθερη να πάρει

ΕΛ. ΒΟΡΡΑΣ
22-1-84

τις όποιοσδήποτε άποφάσεις. Έτσι:

Μιά έλεύθερη Ένωσή άνθρώπων μεταβάλλεται σε ύπνρήτη του Κόμματος και είναι ύποχρεωμένος να σκέπτεται να κινείται και να άποφασίζει όχι κατά τά συμφέροντα των μελών του, αλλά κατά τί επιδιώκει και συμφέρει στό Κόμμα.

Στό σημείο αυτό ίσχύει εκείνο πού έγραψε ό Λουντέμης στον τότε Γενικό Γραμματέα του Κ.Κ.Ε. Κολιγιάννη για τί έλλειψη ένσωτερικής δημοκρατίας στό Κόμμα τους: «Μας θέλετε να έρχόμαστε στις συγκεντρώσεις μόνο μέ τά χέρια άφήνοντας έξω τά κεφάλια μας»

Μέ τό άρθρο 18 επαναλαμβάνεται ή άναγκαστική εργασία και άφήνει στό Καταστατικό και τον ένσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας του συνεταιρισμού να ρυθμίσει άπλώς τις λεπτομέρειες για την εκτέλεση της εργασίας.

Η ΚΟΛΛΕΚΤΙΒΑ

Στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου ό συνεταιρισμός άποδέχεται την χρήση ή κυριότητα των κινητών και άκινήτων περιουσιακών στοιχείων των συνταίρων.

Έδώ επαναλαμβάνει την διάταξη άρθρου 6 παρ 2 όπου στό Καταστατικό ύποχρεωτικά θά πρέπει να περιληφθεί διάταξη σχετική μέ τό μεγάλο θέμα της παραχωρήσεως της χρήσεως ή της κυριότητας των κινητών και άκινήτων περιουσιακών στοιχείων των μελών στον συνεταιρισμό. Έτσι:

Τό ζήτημα της κολλεκτιβοποιήσεως της γεωργίας δέν είναι από τις δυνητικές διατάξεις πού μπορεί

να περιληφθούν ή μη στό Καταστατικό αλλά είναι ύποχρεωτικές όπως άναφέρει τό πιό πάνω άρθρο του νέου σχεδίου νόμου.

Στην παράγραφο 2 του αυτού άρθρου ό συνεταιρισμός καθορίζει τό ήμερομίσθιο για την προς αυτόν παροχή εργασίας από τά μέλη του.

Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου επιβάλλεται στό μέλος-συνetaίρο ή ύποχρεωτική παράδοση της παραγωγής του στό συνεταιρισμό.

Μιά πρώτη γεύση αυτής της διατάξεως είχαν ένέτος, οι παραγωγοί ένλης, οι ροδακινοπαραγωγοί κ.λ.π.

Πριν άκόμα ψηφισθεί ό νέος νόμος ή Κυβέρνηση μέ διοικητική πράξη τον Ιούνιο 1983 είχε εξαγγείλει ότι κρατικές ένισχύσεις ή επιδοτήσεις θά έπαιρναν μόνον οι παραγωγοί εκείνοι, οι όποιοι θά διακινούσαν τά προϊόντα τους μέ τούς συνεταιρισμούς, οι άλλοι πού θά πουλούσαν την παραγωγή τους, στους έμπόρους δέν θά ένδικιούντο καμμιά ένισχύσεως.

Έτσι τό 90% της παραγωγής παραδόθηκε στους συνεταιρισμούς μέ άποτέλεσμα για ποικιλίες ροδακίων πού οι ιδιώτες πλήρωσαν 30 - 35 δρχ. τό κιλό, οι συνεταιρισμοί πλήρωσαν μόνον 8 - 10 δρχ. ένώ δεκάδες χιλιάδες τόνοι θάφτηκαν στις χλωματερές μαζί μέ τά όράματα της Άριστερας.

Στό σημείο αυτό έχουμε μια νέα επιβεβαίωση του γεγονότος ότι ό χθεσινός νοικοκύρης - μικροϊδιοκτήτης άγρότης μετασχηματίζεται από την σοσιαλιστική Κυβέρνηση σε κολληγο και άκτήμονα, ό όποιος θά είναι πλέον μέ τό νέο σύστημα εργατός του Συνεταιρισμού.

ΔΗΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Μέ την διάταξη αυτή του άρθρου 20 του νόμου επισφραγίζεται ή ένισαγωγή της «κολλεκτιβοποιήσεως» ή άλλοιώς της «αυτοδιαχείρησης και των άγροθιομηχανικών συνεταιρισμών» ή μέ την νέα λέξη πού πρόκειται να χρησιμοποιηθεί από τούς

52

μαθητευόμενους μάγους του μαρξισμού «τη συνεταιριστικοποίηση»

Γνωρίζουν οι ινστρούχτορες της Αριστεράς ότι η λέξη «κολλεκτιβοποίηση» χτυπάει άσχημα στα αυτιά των Ελλήνων Άγροτών και φροντίζουν να ζαχαρώσουν, το πικρό χάπι της άρπαγής των περιουσιακών τους στοιχείων με καινούργιες λέξεις για να τους άπροσανατολίσουν, ή να τους παραπλανήσουν να τους εξαπατήσουν και τελικά να τους παγιδέψουν.

Φαίνεται ότι η Αριστερά έχει ειδικό γραφείο για την λογοπλασία.

Στήν πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού όρίζεται ότι «ό συνεταιίρος μπορεί να παραχωρήσει στο συνεταιρισμό την χρήση της καλλιεργήσιμης έκτασης, καθώς επίσης και των ιδιοκτητών κινητών μέσων άγροτικής παραγωγής».

Όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη φαίνεται ότι είναι δυνατική. Χρησιμοποιεί τό ρήμα «μπορεί». Τη λέξη αυτή δέν την βρίσκουμε στό τρίτο προηγούμενα σχέδια. Προστέθηκε τώρα, όπως προστέθηκε και στό άρθρο 12 ή λέξη «έθελοντικά». Έγινε αυτή ή δήθεν άδραρία του συντάκτου όχι για να αλλάξει στήν ουσία ή φιλοσοφία του νομοσχεδίου αλλά για να ρίξει στάχτη στό μάτια των άφελών, ενώ στήν πραγματικότητα πρόκειται για υποχρεωτική παραχώρηση. Μέ προεδρικά διατάγματα πού έχει τό δικαίωμα να εκδίδει ό ύπουργός Γεωργίας για να όρίζει τά πλαίσια για τούς όρισμούς του Καταστατικού σέ συνδυασμό μέ τούς μηχανισμούς πού διαθέτει ή Κυβέρνηση, ή λέξη «μπορεί», όχι άπλώς άποδυναμώνεται αλλά είναι σά να μήν ύπάρχει. Έτσι:

Η παραχώρηση των κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων των μελών - συνεταιίρων είναι υποχρεωτική.

Αν δέν ήταν υποχρεωτική, δέν θα άκολουθούσε σειρά διατάξεων για τά ήμερομίσθια και τά ένοίκια των παραχωρουμένων στοιχείων στό συνεταιρισμό.

Στήν ίδια παράγραφο, για να καθουχάσει τά μέλη - συνεταιίρους, αναφέρεται ότι διατηρεί την ψιλή κυριότητα, ό ιδιοκτήτης - μέλος και «μόνον» τη χρήση έχει ό συνεταιρισμός.

Και στό σημείο αυτό διαφαίνεται καθαρά ή πρόθεση παραπλάνησης των άγροτών.

Διότι ποιά κυριότητα θα έχει ό συνεταιίρος - ιδιοκτήτης, όταν τό χωράφι του μικρό ή μεγάλο συνενωθεί μέ τά άλλα και άποτελέσουν όλα τά τεμάχια άγροί των μελών ένα ενιαίο χωράφι, άφού δέν θα μπορεί να τό διαχωρίσει σέ κάποια στιγμή για να τό πωλήσει, διότι έν τώ μεταξύ θα έχει ύποθηκευθεί στις Τράπεζες για τά δάνεια καλλιεργείας ή δάνεια για την ίδρυση βιομηχανίας του συνεταιρισμού;

Αποτελεί και ή διάταξη αυτή ή δέν άποτελεί άλλον ένα έμπαιγμό;

Η ΠΑΓΙΔΕΥΣΗ

Στήν παράγραφο 3 του αυτού άρθρου αναφέρεται ότι τό ένοίκιο στό κινητά περιουσιακά στοιχεία (μηχανήματα, εργαλεία, ζώα κ.λ.π.) ύπολογίζεται ως άπόσβεση της άξιας τους. Πιο άπλά ή διάταξη αυτή όρίζει ότι, όταν ό συνεταιρισμός άποφασίζει να γίνη κύριος του «τρακτέρ» του Α ή του Β συνεταιίρου και όρισθεί μία τιμή τότε από την τιμή αυτή θ' άφαιρεθούν τά ένοίκια πού πήρε έν τώ μεταξύ ό ιδιοκτήτης του τρακτέρ μέλος του συνεταιρισμού.

Σέ ποιά συναλλαγή ιδιοκτήτου και μισθωτού, όταν ό μισθωτής άποφασίζει να άγοράσει τό μίσθιον θα άφαιρέση από την άξία του τά καταβληθέντα ένοίκια;

Στήν παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου όρίζεται ότι όταν ό συνεταιρισμός θελήσει να άνεγείρει άκίνητα κτίσματα, σταύλους, άποθήκες κ.λ.π., τότε ό ιδιοκτήτης της συνεταιίρος ύποχρεούται ν' άποδεχθή πριν από την άνέγερση τη σύσταση ένώπιον του συμβολαιογράφου, επικαρπίας ή πραγματικής δουλείας ύπέρ του συνεταιρισμού χωρίς ανταλλάγματα από μερους του συνεταιρισμού.

Και μέ την διάταξη αυτή επιθεβαιώνεται για μία άκόμη φορά ότι ή παραχώρηση στον συνεταιρισμό των άκινήτων και κινητών περιουσιακών στοιχείων του μέλους - ιδιοκτήτου είναι ύποχρεωτική.

Τό άκρον όμως άτων της λεόντειας αυτής συμβάσεως μεταξύ μελών - συγεταιίρων και συνεταιρισμού είναι ή παραγρ. 6 του πιο πάνω άρθρου, όπου όρίζεται ότι όποιαδήποτε διαφορά μεταξύ συνεταιίρων - ιδιοκτητών και συνεταιρισμού, έπιλύεται από τη Γενική Συνέλευση των μελών.

Μέχρι τώρα όμως είναι γνωστό, σέ κάθε εϋνομούμενη και δημοκρατική χώρα οι διαφορές μεταξύ των πολιτών ή μεταξύ του Κράτους και πολιτών έπιλύονταν από τά δικαστήρια.

ΕΛ. ΒΟΡΡΑΣ

22-1-84

(4)

Μέ τη διάταξη αυτή οι διαφορές πού θα προκύψουν μεταξύ των μελών και συνεταιρισμού θα έπιλύονται από την Γ. Συνέλευση.

Δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ αναβιώνουν τά διαβόητα Λαϊκά Δικαστήρια του Ε.Α.Μ.

Η διάταξη αυτή δέν θυμίζει μονάχα έφιαλτικές εποχές του παρελθόντος, αλλά είναι και άντισυνταγματική γιατί «ούδεις στερείται του φυσικού αυτού δικαστού».

Άλλά ως την εξετάσουμε πρακτικά. Π.χ. σέ μία διαφορά μεταξύ μελών - ιδιοκτητού και συνεταιρισμού πού άφορά την έγκυρότητα των τίτλων ιδιοκτησίας ή σέ μία άλλη διαφορά για την έπίλυση της όποίας άπαιτούνται ειδικές νομικές γνώσεις, πώς θα μόρσση ν' άπονείμη δικαιοσύνη ή Γενική Συνέλευση της όποίας τά μέλη είναι άγρότες;

Άλλά και στήν περίπτωση πού δέν άπαιτούνται ειδικές γνώσεις, ή Γεν. Συνέλευση δέν μπορεί ν' άπονείμη τό δικαιο, ύπέρ του μέλους διότι άπλούστατα, άν δικαίωση τον συνεταιίρο θα κληθή αυτή να πληρώσει. Συνεπώς πώς είναι δυνατόν να κρίνη σωστά τό δικαιο του μέλους;

Μέ τη διάταξη αυτή κλείνει ή άνάλυση των τριών βασικών άρθρων πού άποτελούν την φιλοσοφία του νέου σχεδίου νόμου.

Μέ τά άρθρα 12, 18 και 20 τό ΠΑΣΟΚ έπιχειρεί μία έπανάσταση στήν Έλληνική Άγροτική Οικονομία, μία άνατροπή του φιλελεύθερου συστήματος πού θα όδηγήσει στή μείωση παραγωγής, στή συρρίκνωση του εισοδήματος και στή προλεταριοποίηση του άγροτικού κόσμου της χώρας.

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ

Αποτελεί όμως ή κολλεκτιβοποίηση πρόοδο;

Τό σύστημα αυτό δέν άποτελεί καμία νέα ιδέα της Αριστεράς. Δέν είναι καινούργιο μοντέλο άσκησης άγροτικής πολιτικής της σοσιαλιστικής Κυβερνήσεως. Πρόκειται για ένα σύστημα ξεπερασμένο. Έφαρμόθηκε 37 ολόκληρα χρόνια στις χώρες του «ύπαρκτου σοσιαλισμού». Και παρά τό γεγονός ότι για την έφαρμογή του συστήματος αυτού χρησιμοποιείται καταπίεση, βία, φοβία και τρομοκρατία στις χώρες αυτές, έν τούτοις, άπέτυχε.

Τόση ήταν ή έκταση της άποτυχίας πού την τελευταία 5ετία αναγκάστηκαν αυτές οι ίδιες οι χώρες να προχωρήσουν σέ πιο φιλελεύθερες μορφές έκμεταλλεύσεως της γής. Έτσι:

★ **Στήν Πολωνία** τό 75%, του εδάφους άπελευθερώθηκε από τό Κράτος και παραχωρήθηκε στό έκατομμύρια των άγροτών - Πολωνών, για αυτοκαλλιέργεια.

★ **Στή Ρουμανία**, ό Πρόεδρος Τσαουσέσκου, τό πρώτο δεκάημερο του μηνός Δεκεμβρίου 1981 ένέκρινε την παραχώρηση 30 στρεμμάτων σέ κάθε Ρουμανική άγροτική οικογένεια για αυτοκαλλιέργεια, μέ τό αίτιολογικό, αύξησεως της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής.

★ **Στήν Κίνα** μετά τό θάνατο του Μάο -Τσέ -Τούνγκ παραχωρήθηκε έκταση 5 στρεμμάτων σέ κάθε κινέζικη άγροτική οικογένεια για αυτοκαλλιέργεια.

★ **Στήν Σ Ένωση** ή άγορά τροφίμων στηρίζεται στήν ιδιωτική παραγωγή πού όμως καλύπτει ένα ελάχιστο τμήμα γής-μιά σπιθαμή μασέ. Από τά στοιχεία αυτά άποδεικνύεται ότι τό σύστημα της κολλεκτιβοποίησης ή της αυτοδιαχείρισεως ή της συνεταιριστικοποίησης ή μέ όποιο άλλο όνομα τό βαπτίσουν οι μάγοι της Αριστεράς είναι πέρα για πέρα ξεπερασμένο και τυχόν πραγματοποίησή του θα σήμναι την όπισθοδρόμηση δεκαετιών και στήν Έλληνική Γεωργία.

Μέ την κολλεκτιβοποίηση της Γεωργίας, ή Αριστερά, γυρίζει τό δείκτη του ήμερολογίου 74 χρόνια πίσω, στό 1910 τότε πού τά έκατομμύρια των άγροτών ήσαν κολλημένοι και άκτήμονες. Τότε πού ήταν δούλοι στους Τούρκους τσιφλικάδες και πόντιζαν τά ξεροχώραφα μέ ποτάμια ιδρώτα για ένα κομμάτι ψωμι

Τότε, τό 1910 πού έγινε τό ξεσκήμα του Κιλεέρ για να γίνουν ιδιοκτήτες οι κολληγοι και άκτήμονες. Και πράγματι έγιναν. Οι κυβερνήσεις στις δεκαετίες 1910 - 1920, 1930 - 1940 και 1950- 1960, πού οι σημερινοί σοσιαλιστές τις άποκαλούν Κυβερνήσεις της «Δεξιάς», αυτές οι Φιλελεύθερες Κυβερνήσεις, οι μη μαρξιστικές, έκαμαν τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις μέ τις άπαλλοτριώσεις των τσιφλικών.

★ **Άπαλλοτριώσαν** 32.500.000 έκατ. στρέμματα όπου άποκατέστησαν ένα έκατομμύριο έκατόν πενήντα χιλιάδες οικογένειες κολληγών - άκτημόνων.

53

22-1-84

Η ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ

Η εφαρμογή του συστήματος αυτού, που αν απέτυχε στις χώρες του ύπαρκτου σοσιαλισμού μία φορά, σε χώρες δηλ. που είναι κατά τό πλείστον πεδινές και που δέν έζησαν σχεδόν ποτέ σε καθεστώς άληθινής δημοκρατίας, στην Ελλάδα θα άποτύχη χίλιες φορές γιατί εκτός τών άλλων, ό "Έλληνας είναι ό κατ' έξοχήν πολίτης ατομικιστής και ή διαμόρφωση του ελληνικού εδάφους είναι κυρίως ορεινή και άγονος.

Όπως είναι γνωστό, τό 30% του εδάφους άποτελείται από γόνιμες εκτάσεις, τό 11% από δασοσκεπείς και τό 59% από άγονες ορεινές, γυμνές εκτάσεις κατάλληλες μόνο για βοσκές.

Η εφαρμογή τής συλλεκτιβοποίησης θα προκαλέσει οπισθοδρόμηση τουλάχιστον δυό δεκαετηρίδων στον άγροτικό τομέα, ενώ, θα έχουμε και μεγάλη πτώση του εισοδήματος. Έτσι τό άνοιγμα τής ψαλλίδας μεταξύ του άγροτικού και αστικού εισοδήματος αντί να κλείση θα γίνη μεγαλύτερο και οι άγρότες θα γίνουν φτωχότεροι.

Και τώρα γεννάται τό έρώτημα: Γιατί επιμένει ή Κυβέρνηση σ' ένα τέτοιο άποτυχημένο σύστημα;

Η άπάντηση δέν είναι δύσκολη. Τό ΠΑΣΟΚ διευθύνεται από μία γιάφκα μαρξιστών που δέν έννοούν να κάνουν «πισωγυρίσματα» σε αντίθεση με άλλους πιο μετριοπαθείς, που δέν έχουν όμως τον λόγο στη χάραξη κομματικής γραμμής.

Ειδικότερα ό ύπουργός Γεωργίας, που - παρά τις ικανότητες του - θεωρείται και ό θεωρητικός του Κινήματος διαπνέεται από μία δογματική άρτηριοσκλήρωση και γι' αυτό πριν ακόμα καταθέσει τό σχέδιο νόμου στην Βουλή, ό ίδιος και με τις έντολές του οι Νομάρχες του Κράτους άρχισαν τήν εφαρμογή του συστήματος με πράξεις τής Διοικήσεως.

Πράξη Πρώτη: Από τήν 1.1.82 με άπόφασή του ό κ. Σημίτης άπαγόρευσε τήν λειτουργία τών επιτροπών άπαλλοτριώσεων για τήν εκδίκαση αιτήσεων άκτημόνων και άποκατάστασή τους, σε κλήρους του Δημοσίου.

Πράξη Δεύτερη: Οι Νομάρχες Έβρου, Θεσσαλονίκης και τελευταία Μαγνησίας παρεχώρησαν μεγάλες εκτάσεις του Δημοσίου σε φορείς για κοινή καλλιέργεια παρακάμπτοντας τις διαδικασίες που προβλέπει ή Έποικιστική νομοθεσία.

Τήν συλλεκτιβοποίηση τήν επέκτειναν και στη διακίνηση τών γεωργικών προϊόντων με τις γνωστές άποφάσεις για τις έλιές, τά έσπεριδοειδή, και τά ροδάκινα, θερύκοκκα, με τις όποιες επέβαλαν μόνον μέσω τών συνεταιρισμών έμπορία με τά γνωστά καταστρεπτικά άποτελέσματα και τή συρρίκνωση του άγροτικού εισοδήματος.

Η συλλεκτιβοποίηση του άγροτικού τομέα, άποτελεί μία επανάσταση που οδηγεί τήν άγροτική οικονομία όχι προς τό καλύτερο αλλά με μαθηματική άκρίβεια στο χειρότερο.

Οι Έλληνες άγρότες γνωρίζουν τώρα, όχι με λόγια τών αντιπολιτευομένων, αλλά με πράξεις του ΠΑΣΟΚ. Ζούν τή σκληρή πραγματικότητα, που δημιούργησε ό σοσιαλιστικός μετασχηματισμός δυό χρόνια στον τομέα τής Γεωργίας.

Άν θέλουσιν να σωθούσιν, οφείλουσιν να συνειδητοποιήσουσιν τον κίνδυνο και να ξεσηκωθούσιν.

Μόνο αν κινητοποιηθούσιν σε μεγάλες άγροτικές μαζικές κινητοποιήσεις είναι δυνατόν να φρενάρουσιν τήν άφρονη σοσιαλιστική άγροτική πολιτική τής Άριστεράς. Να ματαιώσουσιν τα κακοποιά σχέδια σε βάρος του άγρότη νοικοκύρη.

Έτσι ύστερα από 73 χρόνια θα έχουμε μία νέα νίκη σ' ένα νέο Κιλετέρ. Τότε άγωνίσθηκαν οι κολλήγοι να γίνουσιν μικροϊδιοκτήτες. Τώρα άγωνίζονται οι μικροϊδιοκτήτες να κρατήσουσιν τή γή τους και να μη ξαναγίνουσιν κολλήγοι.